

tallets Betænkning, som er den store Hovedtanke, som ligger til Grund for den alvorlige Opposition, som i mange Aar er kommen frem, er den, at det strider mod Kirkens Lære, Humanitet og god Moral, først at straffe Kvinderne og saa at give dem Lov til efter udstaaet Straf at bosætte sig i Byen som en Slags autoriserede Skøger. Det er den Hovedtanke, der er gaaet gennem hele Agitationen imod det nuværende System. Vi, der staa paa den anden Side, og mene, at vi maa opretholde det nuværende System eller noget lignende, maa selvfølgelig ogsaa tænke over, hvorledes disse Indvendinger kunne imødegaaes, og jeg skal da i saa Henseende sige, at selv om det nu kunde erkendes, at det strider mod Kirkens Lære og Humaniteten, mener jeg paa den anden Side, at baade Kirkens Lære, Humanitet og god Moral maa tilstede ogsaa at handle imod et Princip som det omhandlede, hvis der derved kan opnaas et meget væsentligt og betydningsfuldt Gode for Samfundet, og naar man ved det sanitære Tilsyn kan opnaa, at en Mængde uskyldige Individuer og Slægter ikke ødelægges i den Grad, som det vil ske, hvis Kontrollen blev ophævet. Jeg tror ikke, at Kirkens Lære og Kristendommen er til Hinder for en saadan Opfattelse, hvorved man gør det nævnte Brud paa et Princip for at opnaa et Gode for saa mange Individuer og Samfundet i det hele. Jeg forudsætter, at det sanitære Tilsyn kan indrettes paa en saadan Maade, at det kan have overordentlig Betydning i saa Henseende.

Olesen: Jeg vil i og for sig ikke forlænge denne Debat, men der er dog noget i den ærede Ordførers Udtalelser, som jeg maa gøre et Par Bemærkninger til. Jeg vil henvise til alle de Kongresser, der ere holdte angaaende denne Sag i Udlandet, og til de Læger, der ere blevne enige der, og jeg kan da ikke se rettere, end at de ere blevne enige om, at i sanitær Henseende har det bestaaende System saa godt som ingen Betydning. Og som jeg før sagde, er det jo af Hensyn til de sanitære Fordele, at Loven af 1874 er lavet, idet man mente, at denne Lov skulde værne imod, at den syfilittiske Sygdom skulde udbrede sig i videre Kredse. — Naar der saa tales om, at Adressen ikke har nogen særlig stor Betydning, vil jeg dog minde om, at den har 250,000 Underskrifter. Den er særlig kommen frem med den Motivering at komme bort fra den lovbeskyttede Utugt. Lad det være den enkeltes Sag, hvem der

vil være Skøge eller Hore, vi ville ikke under nogen Betingelse gøre det til et lovligt Erhverv hverken for Mand eller Kvinde. Kirken lærer, som jeg før sagde: Du skal ikke bedrive Hor! Det er det Grundlag, hvorpaa Folkets Sædelighed er opbygget. Rives dette Grundlag bort, gaar et Folk sin Undergang i Møde, det vil gamle Folkeslags Saga vise. Vi mene, at man ikke skal lære i Skoler og Kirker: Du skal ikke bedrive Hor, og saa fra Lovgivningsmagtens Side sige: Ja det er nu godt nok, men værsgod, her i Kjøbenhavn maa I nok, her er Stederne. Det er Folkets Dom over den Sag, der er kommen til Orde i denne Adresse. Vore Sønner skulle ind til Hovedstaden som Soldater, eller de skulde studere, men her skiltes rundt omkring med Utugt. Det er det, denne Adresse beder Lovgivningsmagten om at faa afskaffet. Jeg ser ikke rettere, end at alle Adresser, der ere komne fra disse Foreninger, baade kirkelige og militære, og fra de lærde Skoler, gaa ud paa det samme, og naar nu den sidste Adresse er kommen, der angaar Forargelsen i de Gader, hvor Skøgerne bo, saa tror jeg, man maa tage Hensyn dertil. Hovedsagen for os er, og det har jeg stadig holdt fast ved fra første Gang, vi behandlede denne Sag, at det skal ikke være noget lovligt Erhverv; vi ophæve i det hele taget Prostitutionen som lovligt Erhverv, vi ville ikke have Sædelighedspoliti, vi ville have Ordenspoliti, Orden i vore Gader, vi ville ikke have, at der kan skiltes med Svineri, Drukkenskab, Tyveri eller Løssagtighed paa Gaderne eller i Husene. Det skal der værnes mod. Men vil man være Tyv eller Skøge eller Drukkenbolt, saa maa man have Straf derfor, baade Mand og Kvinde. Men der skal ikke under nogen som helst Form skiltes dermed som et lovligt Erhverv. Det er dette, vi gerne vilde naa til, saavel her i Danmark som i andre Lande, og vi ere dem, der ere senest paa Færde i saa Henseende.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne.

Ændringsforslag af Udvalget (se Tillæg B., Sp. 1735 ff.) om en ny Affattelse af Lovforslaget

vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Forslag samt Sagens Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.